

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

CZ LOKO, a.s., IČ: 61672131
se sídlem Semanínská 580, Česká Třebová
zastoupený Mgr. Denisou Assefovou,
advokátkou se sídlem nám. Republiky 1079/1a, Praha 1

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti

SaZ s.r.o., IČ: 64827402,
se sídlem Koupelní 3908/6, Hodonín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2016, č. j. PUV 2010-22263/E240663/2015/ÚPV

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2016, č. j. PUV 2010-22263/E240663/2015/ÚPV se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 23. 3. 2015 o zamítnutí návrhu na výmaz užitého vzoru č. 20684 o názvu „Montážní vůz trakčního vedení“, zn. Sp. 2010-22263, zapsaného dne 22. 23. 2010, jehož majitelem je osoba zúčastněná na řízení a jehož předmětem ochrany jsou nároky:
 1. *Montážní vůz trakčního vedení s vlastním pohonem, jehož střecha je opatřena prohlídkovou kabinou, plošinou umístěnou na střechě a kontrolním pantografem, vyznačující se tím, že plošina je tvořena nůžkovým mechanismem (3), jehož spodní rám (1) je upevněn na střechě vozu a k hornímu rámu (2) je připevněna otoč (4) s otočným valem (5) se zábradlím (7).*
 2. *Montážní vůz trakčního vedení s vlastním pohonem podle nároku 1, vyznačující se tím, že zábradlí (7) otočného valu (5) je dvakrát sklopné.*
 3. *Montážní vůz trakčního vedení s vlastním pohonem podle nároku 1 a 2, vyznačující se tím, že zábradlí (7) otočného valu (5) je na svém horním okraji opatřeno podpěrnou kladkou (8) troleje.*
 4. *Montážní vůz trakčního vedení s vlastním pohonem podle nároku 1 až 3, vyznačující se tím, že v podlaze otočného valu (5) je umístěn zapuštěný úchyt (9) osobních jistících prostředků.*
2. Důvodem pro návrh na výmaz ze dne 6. 5. 2013 bylo, že technické řešení tohoto užitého vzoru nesplňuje podmínku novosti, neboť před datem podání přihlášky byl známý montážní vůz trakčního vedení s vlastním pohonem, jehož střecha je opatřena prohlídkovou kabinou, plošinou umístěnou na střechě a kontrolním pantografem, u kterého je plošina tvořená nůžkovým mechanismem, jehož spodní rám je upevněn na střechě vozu a k hornímu rámu je připevněna otoč s otočným rámem/valem a se zábradlím které je dvakrát sklopné a které je opatřeno podpěrnou kladkou troleje a v podlaze otočné plošiny je zapuštěný úchyt osobních jistících prostředků. Znaky závislých nároků na ochranu 2., 3., a 4, jsou technické znaky, které jsou běžně známé a používané a nesplňují první ani druhou podmínku zápisnosti pro užité vzory, tj. že tvůrčí činnost pro jejich vytvoření nepřesahuje rámec pouhé odborné dovednosti, jedná se o běžně používané technické dovednosti.
3. Návrh byl zamítnut rozhodnutím ze dne 23. 3. 2015 a to s odůvodněním, že ze znění nároku 1 vyplývají další znaky než ty, jejichž existenci prokázal návrh na výmaz u vozidla řady MV 97, a to, že střecha montážního vozu je opatřena prohlídkovou kabinou a plošinou, a že spodní rám nůžkového mechanismu plošiny je upevněn na střechě vozu. Tyto znaky nelze nalézt v žádném z namítaných dokumentů, neboť ani jeden z nich neuvádí montážní vozidlo, které by na střechě bylo opatřené prohlídkovou kabinou, a protože u řešení podle dokumentů D1 až D7 jsou plošina či spodní rám plošiny nasazeny na hlavní rám původního stroje lokomotivní řady 721, zvané Hektor. Dále bylo konstatováno, že odborník je namítaným stavem techniky, který pro účely tohoto řízení o výmazu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

představují dokumenty D1 až D7, směřován spíše k tomu, aby se při případné rekonstrukci stávajícího vozidla zaměřil na celkovou rekonstrukci a na stávajících podvozích vozidla nově usazoval jednotlivé součásti potřebné pro výstavbu, kontrolu a úpravu trolejových vedení, tj. novou kabinu pro obslužný personál a montážní plošinu. Nikde v namítaných dokumentech D1 až D7 nelze tudíž najít vodítko k tomu, aby se odborník při rekonstrukci snažil maximálně využívat stávající konstrukční uspořádání původního stroje tím, že by na střechu vozu umísťoval prohlídkovou kabinu a plošinu resp. spodní rám nůžkového mechanismu plošiny.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce je přesvědčen, že napadeného rozhodnutí je stiženo řadou vad, které je činí nesprávným a tedy nezákonným a rovněž tak vadami, které jej činí nepřezkoumatelným.
5. Žalobce má předně za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil rozsah ochrany napadeného užitného vzoru a zároveň dospěl na základě důkazů předložených v rámci výmazového řízení k nesprávným skutkovým závěrům ohledně stavu techniky, v důsledku čehož chybně posoudil otázku novosti užitného vzoru, coby podmínky zápisné způsobilosti. Odvolací orgán totiž uzavřel, že *rozdíl mezi předmětem užitného vzoru a řešením vyplývajícím z namítaných dokumentů (D1, D3 – D7) je v tom, že v prvním nároku na ochranu napadeného užitného vzoru je uvedeno, že střecha montážního vozu trakčního vedení je opatřena prohlídkovou kabinou a plošinou, a že spodní rám nůžkového mechanismu plošiny je upevněn na střechu vozu*, a proto je předmět užitného vzoru nový, ačkoliv uspořádání podstatných znaků na střechu vozu bylo známým stavem techniky v době přihlášky užitného vzoru, viz předvýznaková část předmětu ochrany užitného vzoru.
6. Z výše uvedeného vyplývá, že jediným „znakem novosti“ užitného vzoru je v podstatě možné spatřovat pouze v tom, že spodní rám nůžkového mechanismu otočné plošiny je umístěn na střechu vozu; vše ostatní totiž bylo stavem techniky před podáním přihlášky.
7. Žalobce však ve svém rozkladu (na který v žalobě odkázal) ani s tímto závěrem nesouhlasí, jelikož má za to, že výsuvná plošina nebyla uspořádána přímo na rámu vozidla, ale na střechu resp. na kapotách vozu, přičemž definice střechy kolejového vozidla je konstrukce, která je horizontálně uložena nad obestavěným prostorem, např. skříň, kapota, dílna...). Vzhledem k značné hmotnosti samotné plošiny je u obou vozů nutné, aby plošina byla upevněna k rámu vozidla. Upevnění na samotné střechu nebo samotných kapotách by nevyhovělo pevnostním normám.
8. Odhlédne-li žalobce od skutečnosti, že dle jeho názoru z namítaných dokumentů plyne, že stavem techniky bylo umístění podstatných znaků na střechu kapoty vozu tj. de facto na střechu vozu (nikoliv na hlavní rám), pak takové „nové uspořádání podstatných znaků“ na střechu vozu, kromě toho, že není nové, nemůže představovat překročení pouhé odborné dovednosti
9. Odvolací orgán rovněž nesprávně posoudil druhou námitku zápisné způsobilosti, tj. překročení tzv. rámce pouhé odborné dovednosti, přičemž úvahy odvolacího orgánu k této otázce jsou zmatečné, nelogické a nejsou dostatečně odůvodněny. Žalovaný totiž zkoumal tuto podmínku vždy výhradně ve vztahu k namítaným dokumentům, což je neúplné a nesprávné. Dle názoru žalobce měl úřad zkoumat tuto podmínku obecně. Je pozoruhodné, že ačkoliv si orgán I. stupně všiml znění předvýznakové části, přesto dospěl k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pokud namítané dokumenty tento dílčí znak (plošinu umístěnou na střeše vozu) nezahrnují, i tak užitný vzor splňuje podmínku přesahu pouhé odborné dovednosti.

10. Jestliže známým stavem techniky v době před podáním přihlášky bylo jednak vozidlo MVTV-2, které mělo na střeše vozidla umístěnou prohlídkovou kabinu spolu s výsuvnou plošinou a polopantografem a také vozidlo MV 97, které mělo kabinu určenou pro obsluhu vozidla a kontrolu trakčního vedení, výsuvnou otočnou montážní plošinou se shodnými parametry jako u užitého vzoru (ať již byl spodní rám umístěn na střeše kapoty či rámu), užitný vzor nemůže bez ohledu na jeho ne/novost, splňovat podmínku překročení pouhé odborné dovednosti.
11. K tomu dále žalobce doplňuje, že odvolací orgán shodně s orgánem I. stupně v rámci posuzování podmínek zápisné způsobilosti užitého vzoru operuje s neurčitými právními pojmy „odborník“ a „pouhá odborná dovednost“, aniž náležitě objasnil obsah a význam těchto pojmů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není rovněž zřejmé, jaká kritéria bral odvolací orgán v potaz pro stanovení hranice překročení rámce pouhé odborné dovednosti, a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.
12. Žalobce je dále přesvědčen, že odvolací orgán označil za novoty podklady, které ve skutečnosti nebyly nové, avšak pouze vysvětlovaly obsah a význam dosud předložených důkazů. Závěr o jejich nepřipustnosti v rozkladovém řízení tak byl nesprávný.
13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s ohledem na stejné skutečnosti, které již uvedl ve svém rozhodnutí. Nově odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2005, č.j. 7 A 105/2002, o tom, že předvýznamová a významová část nezávislého nároku tvoří celek, který nelze rozdělovat na jednotlivé části vytržené z kontextu užitého vzoru resp. rozsahu jeho nároku na ochranu. Žalobce se mylí, pokud má za to, že novost užitého vzoru se poměřuje množstvím nových znaků se znaky, které již byly stavem techniky, neboť by tak došlo k nepřipustné tzv. mozaikové námítce.

III.

Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Dle ust. § 76 odst. 1 *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem*
 - a) *pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,*
 - b) *proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,*
 - c) *pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*
16. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 9. 2011, č.j. 4 As 12/2011 – 100, uvedl: „Podstatnou vadu řízení spatřuje Nejvyšší správní soud také v tom, že předseda úřadu užil ve svém rozhodnutí neurčitý právní pojem „pouhá odborná dovednost“, aniž náležitě objasnil obsah a význam tohoto pojmu....“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

...Patřičné vymezení neurčitého právního pojmu je však povinností správního orgánu a Nejvyšší správní soud není oprávněn jeho nedostatek nabrazovat vlastní úvahou. Může toliko posoudit, zda obsah a význam, který takovému pojmu správní orgán přiřadil, je v souladu s pravidly logického uvažování, zda přitom správní orgán neporušil nějaké ustanovení právního předpisu a zda svou úvahu náležitě odůvodnil.

Uvedeným požadavkům, které vyplývají z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004 - 73, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 701/2005, nebo rozsudek ze dne 17. 8. 2005, č. j. 4 As 8/2004 - 122, případně rozsudek ze dne 20. 10. 2004, č. j. 1 As 10/2003 - 58, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 896/2006, a další; vše dostupné na www.nssoud.cz), předseda úřadu v projednávané věci nedostál. Žalobou napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Městský soud v Praze měl tudíž rozhodnutí předsedy úřadu zrušit také z tohoto důvodu, a to k námitce stěžovatele poukazující na nedostatečné a nepřesvědčivé odůvodnění napadeného rozhodnutí a zpochybňující výklad zmíněného pojmu předsedou úřadu, případně z úřední povinnosti. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí totiž pojmově brání jeho přezkoumání v mezích žalobních bodů, tedy opravňuje soud k tomu, aby takové rozhodnutí zrušil ex offi.

17. Co se týče žalobní námitky týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, soud má za to, že je tato námitka důvodná.
18. V napadeném rozhodnutí se totiž uvádí:
19. „Při porovnání obsahu namítaných dokumentů D1, D3 až D7 s technickým řešením podle prvního nároku na ochranu napadeného užitého vzoru odvolací orgán, stejně tak, jak bylo konstatováno v odůvodnění rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení, shledal, že z žádného z namítaných dokumentů D1, D3 až D7 nelze seznat technické řešení, které by bylo totožnou kombinací znaků v rozsahu prvního nároku na ochranu napadeného užitého vzoru, a to z následujících důvodů.

Z porovnání technického řešení, definovaného znaky prvního nároku na ochranu napadeného užitého vzoru s konstrukcemi montážních vozů trakčního vedení, s vlastním pohonem, známými z namítaných dokumentů D1, D3 až D7 vyplývá, že namítané dokumenty obsahují stejnou kombinaci podstatných znaků, spočívající v tom, že montážní vůz trakčního vedení je opatřen plošinou tvořenou nůžkovým mechanismem, přičemž k hornímu rámu plošiny je připevněna otoč s otočným valem se zábradlím, a střecha kabiny je opatřena kontrolním pantografem. V prvním nároku na ochranu napadeného užitého vzoru je uvedeno, že střecha montážního vozu trakčního vedení je opatřena prohlídkovou kabinou a plošinou, a že spodní rám nůžkového mechanismu plošiny je upevněn na střechě vozu, čímž se tento montážní vůz trakčního vedení liší od řešení známých z namítaných dokumentů D1, D3 až D7.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán konstatoval, že navrhovateli výmazu se namítanými dokumenty D1, D3 až D7 nepodařilo prokázat, že technické řešení uvedené v prvním nároku na ochranu napadeného užitého vzoru č. 20684 bylo ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 a 2 zákona č. 478/1992 Sb. součástí stavu techniky, který byl přede dnem, od něhož přísluší majiteli právo přednosti, zveřejněn. Odvolací orgán proto konstatoval, že technické řešení podle prvního nároku na ochranu napadeného užitého vzoru bylo v době podání přihlášky napadeného užitého vzoru vzhledem ke stavu techniky, doloženému namítanými dokumenty D1, D3 až D7, ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 citovaného zákona, nové.

20. *Protože druhý až čtvrtý nárok na ochranu jsou závislé na prvním nároku na ochranu a platí pouze ve spojitosti s ním, je nutno považovat za nová i řešení definovaná těmito závislými nároky.*“ (pozn. potvrzení provedl soud).
21. V návrhu na zápis užitného vzoru je však uvedené, že původní vozy MVTV 2 byly opatřeny prohlídkovou kabinou (proto je tento prvek uveden v předvýznakové části předmětu ochrany) a novum spočívá v osazení střechy nůžkovým mechanismem, k jehož hornímu rámu je umístěna otoč s plošinou. Závěr žalovaného, že novum spočívá i v osazení střechy vozu MVTV prohlídkovou plošinou tak nemá oporu ve spise ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2005, č.j. 7 A 105/2002 ohledně toho, že předvýznaková a význaková část nezávislého nároku tvoří celek, na tomto závěru ničeho nemění, jelikož tady nejde o rozsah ochrany užitného vzoru, ale o srovnání stavu techniky před a po zápisu, který nelze činit jen a pouze na základě srovnání s doklady předloženými navrhovatelem výmazu. Z návrhu na zápis předmětného užitného vzoru je totiž zřejmé, že osazení střechy vozů MVTV prohlídkovou kabinou bylo známým stavem techniky. Proto závěr žalovaného, že **jelikož vůz MV 97 prohlídkovou kabinu ani plošinu, jejíž spodní rám nůžkového mechanismu je upevněn na střeše, nemá, jedná se u užitného vzoru o nové řešení**, je právním závěrem částečně založeným na skutkovém stavu, který nemá oporu ve spise, a celé zdůvodnění novosti tj. i osazení střechy otočnou plošinou je tak zmatečné a proto nepřezkoumatelné.
22. Soud se proto také ztotožňuje se žalobcem, že odvolací orgán nesprávně zkoumal otázku novosti a překročení rámce pouhé odborné dovednosti výhradně ve vztahu k namítaným dokumentům, nikoliv obecně, což nelze považovat za správný postup. Soud má za to, že jak otázku novosti, tak otázku překročení rámce pouhé odborné dovednosti je potřeba zkoumat obecně s přihlédnutím ke všem skutečnostem, které v řízení vyšly najevo a nikoliv pouze srovnáním s předloženými dokumenty. Pokud již ze samotného návrhu na zápis vyplývá, že určitý prvek byl již stavem techniky - konkrétně střecha montážního vozu již byla osazena prohlídkovou plošinou, závěr o tom, že novost spočívá v tom, že střecha je mimo jiné osazena prohlídkovou kabinou je nesprávným závěrem.
23. Co se týče „přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti“ vzhledem k namítanému stavu techniky, žalovaný uvedl:
24. *„Odborník v oboru speciálních kolejových vozidel, který by byl postaven před úkol toto řešení realizovat v době před datem práva přednosti napadeného užitného vzoru, by z namítaných dokumentů D1, D3 až D7 nemohl zjistit možnost opatření střechy montážního vozu trakčního vedení prohlídkovou kabinou, ani by na tuto myšlenku nebyl přiveden, neboť konstrukce montážních vozů trakčního vedení popsána v namítaných dokumentech D1, D3 až D7 není opatřena žádnou prohlídkovou kabinou situovanou na střeše vozu, a ani o ní nebylo v případě konstrukce montážních vozů trakčního vedení popsanych v namítaných dokumentech D1, D3 až D7 nutno uvažovat, protože řídicí kabina má okno situované směrem k montážní plošině, které umožňuje výhled na plošinu v každé její poloze.*“ (pozn. potvrzení provedl soud)
25. Z rozhodnutí proto není jasné, proč by odborník na kolejová vozidla měl z namítaných dokumentů D1, D3 až D7... zjistit možnost opatření střechy montážního vozu trakčního vedení prohlídkovou kabinou, když montážní vůz již osazený prohlídkovou kabinou byl. Ze shora uvedeného také není jasné, o jakém řešení žalovaný mluví, a proč by z namítaných dokumentů měla vyplývat možnost opatření střechy prohlídkovou kabinou, když novost

předmětného užitného vzoru nespočívá v osazení střechy prohlídkovou kabinou, jak soud vysvětlil shora. Odůvodnění v této části je proto zcela nelogické a proto nepřezkoumatelné.

26. Žalovaný dále uvádí, že *„Odborník obsahem namítaných dokumentů D1, D3 až D7 nemohl být přiveden ani na myšlenku opatřit střechu montážního vozu trakčního vedení hydraulickou plošinou, jejíž spodní rám nůžkového mechanismu by byl upevněn na střeše vozu, neboť konstrukce montážních vozů trakčního vedení popsaná v namítaných dokumentech D1, D3 až D7 tuto úpravu nevyžadovala vzhledem k tomu, že lokomotivní skříň se skládá ze tří samostatných částí, konkrétně dvou nízkých a jedné vysoké, přičemž plošina je evidentně součástí jedné z nízkých částí. Konkrétně v namítaném dokumentu D1 je uvedeno, že spodní rám plošiny je nasazený na hlavní rám původního stroje lokomotivní řady 721, zvané Hektor, a že ve spodní části plošiny jsou uloženy skříňky na nářadí a materiál. Jak již bylo výše uvedeno, u technického řešení podle napadeného užitného vzoru č. 20684 je lokomotivní skříň rovněž vytvořena ze tří samostatných částí, konkrétně dvou kabin a vnitřního prostoru skříně, které jsou stejně vysoké. Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že opatření střechy montážního vozu trakčního vedení prohlídkovou kabinou a plošinou, jejíž spodní rám nůžkového mechanismu plošiny je upevněn na střeše vozu, je činností, která přesahuje rámec pouhé odborné dovednosti.“* (pozn. podtržení provedl soud)
27. Odůvodnění této otázky žalovaným ve znění: *„Odborníka by nenapadlo opatřit střechu montážního vozu trakčního vedení hydraulickou plošinou, jejíž spodní rám nůžkového mechanismu by byl upevněn na střeše vozu, protože technické řešení doložené v namítaných dokumentech D1, D3 až D7 tuto úpravu nevyžadovalo“*, tedy že *„odborníka by nenapadlo vyřešit tento problém díky řešení, který tento problém nemá“* jako tautologie a závěry žalovaného jsou v tomto směru zcela zmatečné a proto nepřezkoumatelné ve smyslu ust. § 76 odst. 1 a) s.ř.s.
28. Dle soudu má otázka, v případě, že žalovaný dospěje k závěru o novosti tohoto technického řešení, spíše znít: *„Napadlo by odborníka na kolejová vozidla opatřit střechu montážního vozu trakčního vedení MVTV, (jehož střecha byla předtím opatřena oboustranně výsuvnou plošinou, jak vyplývá z návrhu na zápis), hydraulickou plošinou s otočí, jejíž spodní rám nůžkového mechanismu by byl upevněn na střeše vozu, pokud by uviděl technické řešení doložené dokumenty D1, D3 až D7?“* Pokud má žalovaný za to, že nikoliv resp. že ke splnění tohoto úkolu byla zapotřebí invence přesahující rámec pouhé odborné dovednosti, musí tento závěr náležitě odůvodnit, jak vyplývá rovněž z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2011, č.j. 4 As 12/2011 – 100.
29. Soud proto nepovažuje závěr o tom, že z doložených důkazů nelze dovodit, že předmět tohoto užitného vzoru nelze považovat za souhrn znaků definujících technické řešení přesahující stav techniky, který splňuje podmínku přesažení rámce pouhé odborné dovednosti, za dostatečně odůvodněný a rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
30. Soud se rovněž ztotožňuje s názorem žalobce ohledně důkazů předložených při jednání komise, tj. že se nejedná o nové důkazy, ale pouze listiny dokreslující a vysvětlující již předložené důkazy. Na těchto důkazech jsou totiž stejné fotografie, které již byly předloženy, a texty, které obsahově v podstatě nejsou odlišné od těch, které již byly předloženy, jsou pouze doplněny o popisy, které žalobce doplnil na vysvětlenou z důvodů uváděných v rozhodnutí prvostupňovém. Proto žalovaný pochybil, pokud tyto důkazy ve

svém rozhodnutí nevzal v úvahu. Žalovaný tak v rozporu s ust. § 82 odst. 4 s.ř. tyto důkazy nepřipustil a tím podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, což mohlo mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Soud ze shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného dle ust. § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s.ř.s. bez jednání pro vady řízení zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení ve smyslu ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. Na žalovaném bude, aby se vypořádal se všemi námitkami žalobce uvedenými v jeho rozkladu, a své rozhodnutí následně řádně odůvodnil.
32. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek a náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky po 3.100,-Kč (převzetí a příprava, žaloba), dvakrát náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky po 300,-Kč, včetně DPH ve výši 1.428,- Kč, celkem 11.228,-Kč.
33. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. února 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Slavomírem Novákem ve věci

žalobce

CZ LOKO, a.s., IČ: 61672131

se sídlem Semanínská 580, Česká Třebová

zastoupený JUDr. Vladimírem Čížkem, advokátem,

se sídlem Jindřišská 937/16, 110 00 Praha 1 - Nové Město

proti

žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví

se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti

SaZ s.r.o., IČ: 64827402,

se sídlem Koupelní 3908/6, Hodonín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2016, č. j. PUV 2010-22263/E240663/2015/ÚPV

takto:

- I. Záhlaví rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2020, č. j. 8 A 140/2016-51 (uveřejněný rovněž ve zkrácené verzi pod č. j. 8 A 140/2016-50), se v části, ve které je uveden právní zástupce žalobce, **opravuje** tak, že správně zní:
„zastoupený JUDr. Vladimírem Čížkem, advokátem se sídlem Jindřišská 937/16, 110 00 Praha 1 - Nové Město“.
- II. Výrok II. tohoto rozsudku se **opravuje** tak, že správně zní:
„Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.“

Odůvodnění:

1. Dne 11. 2. 2020 byl Městským soudem v Praze vydán rozsudek pod shora uvedeným číslem jednacím. Při jeho písemném vyhotovení došlo k chybě v psaní, v důsledku níž byl v jeho záhlaví uveden původní právní zástupce žalobce. Právní zastoupení žalobce ale podle sdělení ze dne 3. 12. 2018 převzal advokát JUDr. Vladimír Čížek. V důsledku této chyby byl ve výroku II. rozsudku, nesprávně použit rod ve spojení „právní zástupce“.
2. Soud proto tuto chybu v psaní opravil postupem dle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V případě kasační stížnosti proti usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s., kterým byl opraven výrok rozhodnutí, Nejvyšší správní soud přezkoumává toliko, zda byly splněny podmínky pro provedení opravy.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. března 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.